
РЕЧ ГЛАВНОГ И ОДГОВОРНОГ УРЕДНИКА

Римокатоличка црква и међународни односи

Политичка збивања у свету од 11. септембра 2001. године обележена су наглашеном улогом религије. Са те тачке гледишта часопис *Политикологија религије* је себи дао задатак да кроз ангажовање што ширег круга специјалиста помогне да се наглашена улога религије у свету што стручније објасни. У том смислу видљиво је да се редакција труди да понуди простор најширем могућем избору аутора, који припадају различитим културама и друштвеним групама. Циљ оваквог приступа јесте да понудимо читаоцима најшири могући круг мишљења, али и да обради улогу свих великих религија у политици; јер без познавања сваке од њих није могуће имати комплетну слику. За овај број одлучили смо да обрадимо улогу Римокатоличке цркве у савременом политичком животу Сједињених Америчких Држава.

Римокатоличка црква у САД окупља преко четвртину бирачког тела и њен став према политици државе је веома важан и за државу и за свет. Поготову што број римокатолика у САД расте са приливом миграната из Латинске Америке. Ако се тај тренд настави, римокатолици могу врло брзо да, од релативно најбројније заједнице сада, постану и апсолутно најбројнија верска заједница у САД. А то сигурно мора да остави озбиљне последице на саму природу САД, које су не заборавимо настале као претежно протестантска земља. Уосталом, то је већ постало чињеница. До Кенедија ниједан римокатолик није могао да постане председник САД, без обзира на квалитете. А данас већ имамо другог римокатолика на челу САД – Џоа Бајдена.

Све те промене морају се ставити у светски контекст – Римокатоличка црква представља најбројнију, у организационом смислу, верску заједницу на планети. Она је 2021. године, према проценама Ватикана, окупљала милијарду и 378 милиона крштених. Посебно је важно истаћи и да та црква пролази кроз озбиљне проблеме које остављају последице на њену друштвену и политичку улогу. Ту пре свега мислимо на губитак верника и слабљење римокатолицизма у Европи, али и у другим крајевима света. Према једном озбиљном истраживању објављеном у овом часопису број припадника Римокатоличке цркве у Шпанији 1965. године износио је 83%, да би до 2008. тај број пао на 27,7%.¹ Или рецимо у Латинској Америци, некада неосвојивој тврђави Ватикана. Лично сам се уверио да су Пентекосталне цркве препуне верника који само пре коју деценију нису могли бити ништа друго него римокатолици.

---

¹ Roberto Cipriani, A Word from the Guest Editor, *Politics and Religion Journal*, Vol. 9, No. 2, 2015, p. 143.

Како сада ствари стоје, најјача база римокатолицизма су Африка и Филипини. Мада и у Африци, нпр. у Демократској републици Конго значајан број римокатолика прелази у новорођене, хришћанске цркве, каква је нпр. „Црква буђења“. Језгро римокатолика је, ипак, веома јако и што је веома важно ради се о преданим верницима. То је јасно било видљиво приликом посете папе Фрање, који је ове године посетио главни град Киншасу. Иако овде истичемо утицај цркве на Филипинима и у Африци, стиче се утисак да је у политичком смислу црква јача у Африци него на Филипинима. Свесни тога, римокатолици у Африци и на Филипинима сматрају да би један од папа у блиској будућности требало да буде из ових крајева света.

Мирољуб Јевтић²

---

² Оснивач и главни и одговорни уреник часописа. Проф. др Мирољуб Јевтић тренутно обавља дужност амбасадора Републике Србије у Демократској Републици Конго. Контакт имејл: jevticmiroljub@yahoo.com